

Ob de Courtenayjevih besedilih v nadiškem narečju (govoru Nadiških dolin v Beneški Sloveniji) privediteljica obsežno prikazuje njegovo raziskovanje zahodnoslovenskega jezikovnega območja, iz katerega je nastala tudi zbirka *Materialy dlja južnoslavjanskoj dialektologii i etnografii*; v njej so objavljena rezijska besedila (1895), terska besedila (1904) in en rezijski jezikovni spomenik (1913), medtem ko nadiška besedila sestavljajo – kot smo videli – četrti zvezek Materialov. Po opisu korpusa so podana merila za priredbo tega zvezka; pri tem je pomembna tako usmerjenost na širši bralski krog kakor tudi upoštevanje strogih znanstvenih meril, bistvenih za nadaljnja znanstvena podjetja. Dela se je bilo mogoče lotiti šele po seznanitvi z de Courtenayjevo dialektološko metodologijo. Zlasti zanimivo je dejstvo, da se skrbno pripravljena sodobna različica de Courtenayjevih besedil ne loči bistveno od izvirne, seveda pa je treba poudariti, da pri ravnanju Liliane Spinozzi Monai ne gre le za delavnost, ampak tudi za izrazito spodbudnost. Na koncu uvoda so dodane opombe k objavljenim besedilom in pojasnjena fonetična znamenja.

Iz prispevka Milka Matičetova jasno izhaja, da je bilo de Courtenayjevo zanimanje za folkloristiko precejšnje (to je bilo sploh lastno tedanji slovanski filologiji), seveda pa ni moglo biti enakovredno njegovi usmerjenosti k jezikoslovnim vprašanjem. Kljub temu Matičetov vabi k poglobljenemu preučevanju folklorističnih tem velikega Poljaka, posebej pa se primerjalno ukvarja z motivi v nadiških besedilih ustne književnosti.

Skratka, dobili smo reprezentativen prispevek k slovenski filologiji in nepogrešljiv prispevek k spoznavanju obsežnega in bogatega dela Jana Baudouina de Coudenayja.

Josip Lisac

Zagreb

Prevedla

Alenka Šivic-Dular

ZBOROVANJE RUSISTOV V BEOGRADU

Mednarodna zveza predavateljev ruskega jezika in literature (MAPRJAL), Zveza slavističnih društev SR Srbije in Mednarodni slavistični center so organizirali v Beogradu III. mednarodni simpozij Funkcionalni pogledi preučevanja ruskega jezika v primerjavi z drugimi jeziki. Simpozij je trajal od 24. do 26. januarja 1989, potekal pa je na Filološki fakulteti. Delovna jezika sta bila ruski in srbohrvatski. Na simpoziju je bila močna domača in tuja udeležba. Prebranih je bilo okrog 40 referatov. Iz Slovenije se je udeležilo simpozija pet rusistov: dva iz Ljubljane in trije iz Maribora.

Dr. *Aleksandra Derganc* z Filozofske fakultete v Ljubljani je imela referat: Nekatero manj opazne razlike v semantični strukturi nekaterih slovenskih in ruskih besed in njihov vpliv na slovnično funkcioniranje teh besed. Slovenski rusisti smo se aktivno vključili v diskusijo. Tematika simpozija je bila zelo različna – naj omenim samo nekatere referate, ki so zbudili precejšnjo pozornost. *P. Adamec* iz Prage je referiral o razlikah med ruskim in češkim jezikom na področju izražanja modalnih pomenov. *R. Pavlova* (Sofija) je analizirala vprašanja primerjalnega preučevanja sorodnih jezikov. *Ju. A. Bel'čikov* (Moskva) je prebral referat Korelacije ruskega jezika z drugimi jeziki; *B. Tošović* (Sarajevo) je poročal o primerjalni funkcionalni stilistiki ruskega in srbohrvatskega jezika (predmet, naloge in perspektive); *dr. Predrag Piper* (Beograd) se je zaustavil v svojem referatu pri vprašanih tipologije referencialne in nerefencialne rabe zaimkov v ruskem in srbohrvatskem jeziku; *E. Kandybina* (Trst) je analizirala vprašanja o pisnem in ustnem referiranju literarnih tekstov kot osnovi za razvoj aktivnega izražanja študentov; *L. Nestorova* (Beograd) se je dotaknila frazeološke teme: Trdne besedne zveze v znanstvenem stilu ruskega jezika in njihovi ekvivalenti v srbohrvaščini.

D. Čampar (Priština) je analizirala vprašanja ruskih frazeologizmov s pomanjševalnimi komponentami in njihove srbohrvaške ustreznosti. Še in še bi lahko naštevali zanimive in znanstveno dobro podkovanе referate. Kot zanimivost naj omenim, da je prišla v Beograd na simpozij urednica časopisa *Rusistika*, ki bo začel izhajati v Zahodnem Berlinu. Omenila je, da študira na univerzi v Zahodnem Berlinu 800 študentov ruski jezik. Časopis *Rusistika* je namenjen v prvi vrsti študentom in učiteljem

ruskega jezika. Na vprašanje, zakaj je bila Rusistika osnovana, je odgovorila, da so nekatere rusistične revije za študente in profesorje prezahtevne. Kot primer je omenila ruski časopis *Voprosy jazykoznanija* (slov. Vprašanja jezikoslovja), ki ga prebira zaradi njegove prezahtevnosti le manjši krog strokovnjakov. Pozvala je jugoslovanske rusiste, naj pri tej reviji sodelujejo.

Neki referent se je lotil teme Poučevanje ruskega jezika v Franciji. Zanimivo je bilo poslušati, kako nenehno raste interes za študij ruščine. Tudi naša sosednja država Avstrija ima ruščino v srednji šoli – o tem je poročala *E. Futivič* (Oberwart).

Delavci knjižnice na Filološki fakulteti so pripravili razstavo Jugoslovanska rusistika v 70.–80. letih. Od slovenskih jezikoslovcev sem opazil le knjigo *dr. Franca Jakopina* Slovnica ruskega knjižnega jezika. Udeleženci simpozija smo bili sprejeti pri tov. dekanu Filološke fakultete. Predzadnji dan smo si ogledali film Vuk S. Karadžić v Rusiji. Ob sklenitvi simpozija pa je bil sprejem v Domu sovjetske kulture v Beogradu.

Kolegi v Beogradu so izrazili prizadetost ob dejstvu, da na mariborski Pedagoški fakulteti ni več študijskih smeri srbohrvaščine in ruščine.

Jurij Rojs
Maribor